

НАЦИОНАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ СРБИЈЕ

11000 Београд, ул. Димитрија Туцовића 23, телефон: 011/2414-328
e-mail: nacionalnaorg@open.telekom.rs

Текући рачун: 200-2726230101033-89, мат. бр. : 17697285, ПИБ: 105167562

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ

Поводом изнетих неистина о Националној организацији особа са инвалидитетом Србије (НООИС) 12. фебруара 2014. на конференцији у Удружењу новинара Србије, нарочито девалвирања њеног значаја и постигнутих резултата од стране мање групе организација и појединаца (а у светлу најаве протеста заказаних за 5. март и листе од 23 захтева), а које штете угледу инвалидског покрета и самих особа са инвалидитетом у Србији, обраћамо се јавности овим саопштењем у циљу изношења истине о томе шта представља Национална организација особа са инвалидитетом Србије (НООИС), кога заступа и шта је до сада постигнуто на пољу унапређења положаја особа са инвалидитетом, пре свега захваљујући нашем деловању.

1. НООИС је кровна организација особа са инвалидитетом (ОСИ) Србије, формирана као правно лице 22. јуна 2007. године по угледу на многе друге европске земље, чије су се основне активности одвијале много година и пре овог датума кроз Координациони одбор републичких организација Србије. НООИС чини 15 Савеза регистрованих на републичком нивоу, које заступају особе свих врста инвалидности – телесних, сензорних и особа са интелектуалним тешкоћама и оних који се тематски баве специфичним проблемима ОСИ, које у свом саставу имају преко 400 локалних организација и све заједно говоре у име преко 700.000 особа са инвалидитетом. Многи од ових Савеза постоје више десетина година, тако да је тврдња изнета на поменутој прес конференцији да је то организација која „служи режиму“, за коју „70 % особа са инвалидитетом није ни чуло“, као и да су „многа удружења продужена рука власти“ - апсолутна бесмислица.
2. НООИС је заступник заједничких интереса и потреба свих особа са инвалидитетом и њихових правних заступника, односно чланова организација које су је основале, а представници тих организација су лидери инвалидског покрета, који су легално изабрани и добили мандат да у име својих чланова преговарају са државним органима, представницима државних институција, народним посланицима, другим организацијама цивилног друштва, међународним организацијама, као и релевантним представницима задуженим за питања инвалидности у Савету Европе, Европској комисији, Уједињеним нацијама, Међународном комитету за праћење примене УН Конвенције о људским правима особа са инвалидитетом и другим релевантним организацијама. Захваљујући угледу својих појединих представника, иза којих стоји успешан дугогодишњи рад, и учешће у раду Народне Скупштине РС, различитим европским организацијама и телима УН-а, НООИС и данас има запажен утицај на развијање политике у области инвалидности и у земљи и у свету.

3. Полазећи од чињенице да је законски оквир предуслов за укљученост и остварење људских права ОСИ, НООИС је директно учествовао у изради Конвенције УН и усаглашавању наших прописа са свим одредбама Конвенције, Закона о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, Закона о запошљавању и професионалној рехабилитацији и Закона о социјалној заштити. Народној Скупштини РС НООИС је поднео преко 500 предлога амандмана за измене и допуне многих законских прописа, међу којима и Закона из области образовања, Закона о планирању и изградњи, Закона из области саобраћаја и многих других. Да није било заједничког деловања свих чланица НООИС-а, многа решења до којих смо дошли партнерским деловањем са државом, не би постала саставни део наше правне праксе. Више података о НООИС-у и њеним чланицама може се наћи на сајту НООИС-а <http://www.noois.rs/> као и сајтовима њених појединих чланица.
4. И даље радимо на побољшању положаја ове највеће маргинализоване групе, јер и поред доброг законског оквира, ОСИ и даље не уживају иста права као и остали грађани, јер се многи закони не примењују у довољној мери у пракси и да за многа законска решења држава још увек није обезбедила довољна материјална средства.
5. То међутим, за нас, као представнике инвалидског покрета Србије, није разлог да решења за огромне проблеме наших чланова тражимо у позивању да на предстојећим изборима гласају за одређене политичке странке: Напротив, делујемо као нестраначка организација, што по закону и јесмо и свим политичким странкама које учествују у предизборној кампањи нудимо потписивање Протокола о сарадњи са инвалидским покретом. Протоколом обезбеђујемо да, након избора, деловањем на законодавну и извршну власт имамо консултативну улогу у име особа са инвалидитетом у свим релевантним процесима усвајања, праћења и провођења прописа и стратешких докумената.
6. Ово наравно не искључује могућност да сваки члан било које организације ОСИ има своја политичка опредељења и буде члан неке од политичких партија, што је Уставом загарантовано право сваког грађанина Србије. Стога је сасвим неразумљиво како се руководство било које организације ОСИ може у име организације изјашњавати за било коју политичку опцију, када међу њеним чланством могу постојати људи са различитим политичким опредељењима. Сматрамо да су овде поједини руководиоци организација ОСИ прекршили Закон и злоупотребили своју невладину организацију у политичке сврхе.
7. Свесни тешке ситуације у којој се наше друштво налази, стално захтевамо да држава посебним механизмима штити особе са инвалидитетом као и друге маргинализоване групе како не би поднеле највећи терет кризе. Али исто тако делимо судбину осталих грађана и све наше захтеве стављамо у реалне оквире, али пре свега у контекст људских права и усаглашености са праксом из развијених европских земаља. Анализом педесетак иницијалних извештаја које су стране уговорнице Конвенције о правима особа са инвалидитетом подносиле Комитету УН за права особа са инвалидитетом може се доћи до закључка да ни у једној земљи на свету особе са инвалидитетом не уживају све бенефиције тражене кроз листу захтева.

8. Захтеве за истинско унапређење положаја свих особа са инвалидитетом у Србији НООИС ће и даље артикулисати на начин на који је то и до сада чинио – лобирањем за стварање законских основа, праћењем примене и вршењем притиска да се донети прописи остварују у пракси, нудећи притом предлоге решења и партнерство свим доносиоцима одлука, а међу приоритетним су свакако: сервиси подршке који су на жалост још увек у зачетку, даље стварање услова за инклузиван образовни систем, већа запосленост, подршка биолошким породицама, изградња и адаптација приступачне средине за све особе са инвалидитетом, стабилно финансирање организација и друге стимулативне мере које треба да доведу до истински бољег положаја особа са инвалидитеотм свих категорија.
9. У вези наступа и ставова изнетих на прес конференцији 12. фебруара, указујемо на чињеницу да су се актери који су наступали испред мањег броја локалних организација, на жалост сконцентрисали само на своје проблеме уско везане углавном за питања особа са телесним оштећењима, без свести да постоје и људи са оштећењима вида, слуха, интелектуалних сметњи, деца са сметњама у развоју, са далеко већим и озбиљнијим проблемима него што је изглед налепнице за паркирање и да ли је рампа за улазак у аутобус механичка или електронска, јер у највећем броју градова Србије не постоје градски аутобуси ни без рампе, а најмање 80% ОСИ живи на граници сиромаштва, те и не поседују возила за која би им требале налепнице.
10. Сматрамо да већина од 23 захтева које су иницијатори протеста ставили на листу представљају листу жеља организатора протеста и НООИС их не подржава и неће се придружити највљеном протесту. НООИС не прихвата начин рада у коме неки појединци, који себе називају лидери, направе списак жеља и онда нападају све оне који не прихватају изнете захтеве и немају разумевање за њихов политички ангажман а у име "помоћи" особама са инвалидитетом.
11. Овакви наступи представника неких организација о чијем се досадашњем раду и резултатима веома мало зна, штете угледу инвалидског покрета у Србији и самих особа са инвалидитетом, као озбиљних, стручних и компетентних партнера са којима држава има обавезу да се консултује при развијању политике и мерама у области инвалидности, као што то прописује члан 4. УН Конвенције о правима особа са инвалидитетом.